

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 561. — 27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ — 1887. ΔΕΙΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΒ' — ΑΡΙΘ. 613

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙ' ΑΝΤΙΣΤΗΛΟΙ, ἐπαρχιακὴ ἠθογραφία, ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνου.

ΚΡΗΤΗ ΚΑΙ ΚΡΗΤΕΣ ὑπὸ Σπυρ. Παγανέλη.

Ο ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΔΙΣΤ ἐν Βεῦμαρπ.

Ο ΠΑΠ' ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ, ἱστορικὸν διήγημα, ὑπὸ Σ. Ν. Καραδίτη.

ΕΚΕΦΕΙΣ ΠΕΡΙ ΓΛΩΣΣΗΣ.

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΙΘΑΚΗΣ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΝ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐξεδόθησαν κατ' αὐτάς, τύποις Βέντλεϋ, Ἐπιστολαὶ ἐκ Κρήτης γραφεῖσαι κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1886 ὑπὸ Charles Edwards. Τὸ βιβλίον εἶνε ὀκτώδης καὶ λίαν περιεργον. Ἐν Ἀγγλίᾳ πολὺς ἀναφάνεται ζήλος πρὸς θεράπειαν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων. Ὁ περιώνυμος τυπογράφος Macmillan προαγγέλλει τὴν προσεχὴ ἔκδοσιν: 1) τοῦ «Τιμαίου» τοῦ Πλάτωνος μετὰ διεξοδικῆς εἰσαγωγῆς καὶ σημειώσεων ὑπὸ Archer-Hind· 2) τῶν λειψάνων τοῦ Κτησίου μετὰ σημειώσεων ὑπὸ Gilmore· 3) τοῦ Σενωφάντος ἐν ἀγγλικῇ μεταφράσει μετὰ σημειώσεων καὶ παρεκβολῶν ἐν τέσσαρσι τόμοις ὑπὸ Dakyus· 4) τῆς Πολιτείας τοῦ Πλάτωνος ὑπὸ Weggen· 5) τοῦ Πολυβίου κατ' ἑκλογὴν ὑπὸ Carpes· 6) τοῦ Ἀφρικανῶν ὑπὸ Bond καὶ Walpole κλ.

— Κατὰ τὸν Σεπτέμβριον ἐκάστου ἔτους συνέχονται τακτικῶς σχεδὸν ἀπὸ πενήκονταετίας ὡς ἔγγιστα οἱ φιλόλογοι τῆς Γερμανίας εἰς πόλιν ἀπὸ κοινοῦ ὀρισμένῃ ἵνα συζητήσωσιν ἐν ἀδελφικῇ κοινωνίᾳ θέματα, ἀναγόμενα εἰς τὰ κλασσικὰ γράμματα. Πρωτοεργὸς τῶν φιλολογικῶν τούτων συνόδων ὑπῆρξεν ὁ μέγας Βαυαρὸς φιλόλογος Εἰρηναῖος Φείρδων ὁ ἀείμνηστος ἐκεῖνος ἀνὴρ, ὅστις τοσαῦτα ἔγραψε καὶ ἐπέσπευσε ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, πρὸ τῆς ἐλευθερώσεως καὶ μετὰ τὴν ἐλευθέρωσιν αὐτῆς. Τὰ φιλολογικὰ ταῦτα συνέδρια συνέργησαν τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐπίδοσιν τῶν κλασσικῶν γραμμάτων ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἔδωσαν ἀφορμὴν εἰς σπουδαίας καὶ γόνιμους συζητήσεις. Ἐφέτος τὸ συνέδριον τῶν φιλόλογων θὰ συνέλθῃ εἰς Ζυρίχην τῆς Ἑλβετίας, ὅπου αἱ ἐγγῶροι δημοτικαὶ καὶ ἄλλαι ἀρχαὶ παρασκευάζονται νὰ φιλοξενησῶσι τοὺς καθηγητὰς ἐπαλίους τῆς ἐν τοῖς γράμμασιν ἐπιζήλους αὐτῶν περιωπῆς. Ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Ζυρίχης θὰ διδασκῆθῃ εἰς ἐπίκοον τῶν φιλόλογων ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ ἢ «Ἀντιγόνη» τοῦ Σοφοκλέους. Ἐκ τῶν γερμανῶν καθηγητῶν, ὅσοι κατὰ τὰς τέσσαρας γενικὰς συνεδριάσεις θὰ ποιήσωσι διαλέξεις περὶ τῆς ἱστορίας, τῆς φιλολογίας καὶ τῆς τέχνης τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, μνημονεύομεν τὸν ἐκ Στρασβούργου Μιχαῆλιν, συγγραφεὰ τοῦ περὶ «Παρθενῶνος» ἀριστοεργήματος, τὸν ἐν Μονάχῳ καθηγητὴν Βέλφριν, ἐκδότῃν τοῦ Πολυζίνου καὶ λατινιστὴν ἐκ τῶν κορυφαίων τῶν καθηγητῶν Jan, ἐμπειροτάτον τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς μουσικῆς, τὸν καθηγητὴν ἐν Μονάχῳ Σίελ, συγγραφεὰ ἀβελόλου ἱστορίας τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, τὸν καθηγητὴν ἐν Ἐδελβέρῳ Οὐλίγ, εἰδικώτατον περὶ τὰς μελέτας τῶν παλαιῶν ἑλλήνων γραμματικῶν, τὸν καθηγητὴν Χιλ-

βεργ, κλ. Κατὰ πάντα δὲ τὰ φαινόμενα ἡ φιλολογικὴ αὐτὴ πανηγυρίς θὰ ἀποθῆ ἐφέτος ὑπὲρ ποτε ἄλλοτε λαμπρά, ἄλλως τε καὶ διότι τελεῖται ἐν οὐδέτερά ἑλβετικῇ πόλει, ἥτις ἀπ' αἰῶνων διατελεῖ οὕσα ἐστία καὶ θεράπειαν τῶν κλασσικῶν γραμμάτων.

— Ἡ καταστροφὴ τῆς Τροίας ἔσται τὸ νέον ἔργον, ὅπερ παρασταθῆσεται ἐν τῷ μεγίστῳ θεαματικῷ θεάτρῳ τῆς Νέας Ἰόρκης. Ἐκτακτοὶ προπαρασκευαὶ γίνονται πρὸς τοῦτο. Ἡ σκηνὴ εὐρυκθῆσεται ὥστε νὰ ἔχῃ ὕψος 50 ποδῶν καὶ βάθος 450. Τὰ πλοῖα ἐφ' ὧν ἔρχονται ἐξ Αὐλίδος οἱ Ἕλληνες θὰ πλέωσιν ἐντὸς ὕδατος πραγματικοῦ. Τὸ προσωπικὸν τῆς παραστάσεως ἀνέρχεται εἰς 1,200 ἄτομα.

— Ἀπὸ τῆς 5 προσεχούσης Δεκεμβρίου τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἡ προστατευτικὴ τῶν φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων σύμβασις ἡ ὑπογραφείσα ἐν Βέρνην ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Γαλλίας, τῆς Γερμανίας, τοῦ Βελγίου, τῆς Ἰσπανίας, τῆς Ἀγγλίας, τῆς δημοκρατίας τῆς Αἴτης, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἑλβετίας, τῆς Τυνίδος καὶ τῆς δημοκρατίας τῆς Λιθερίας. Ἐν ἐκάστῳ τῶν κρατῶν τούτων οἱ συγγραφεῖς καὶ καλλιτέχναι οἱ καταγόμενοι ἐκ κρατῶς μετέχοντες τῆς συμβάσεως ἀπολαύουσι τῶν αὐτῶν προστατευτικῶν δικαιωμάτων, ὡν καὶ οἱ ἐγγῶροι. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπὶ ἰδίᾳ ἐγκρίσεως μεταφράσεως ἔχει ὁ συγγραφεὺς ἐπὶ 10 ἔτη μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ πρωτοτύπου. Αἱ μεταφράσεις προστατεύονται ἐπίσης ὡς καὶ τὰ πρωτότυπα ἔργα.

— Πρὶν ἢ συμπληρωθῶσι τρεῖς μῆνες ἀπ' ἧς ὁ μέγας τῆς φιλοσοφίας τοῦ καλοῦ διδάσκαλος Φρειδερίκος Θεόδωρος Φίσερος ἐτέλεσε πανηγυρικῶτα, ἐπευφημοῦντων πάντων τῶν λογίων τῆς Γερμανίας, τὴν ὀδοιπορικὴν τῶν γενεθλίων του ἑορτὴν, ἀγγέλλεται ὁ θάνατος αὐτοῦ ἐπισυμβῆς πρὸ τινος ἐν Γμουῦνδεν τῆς Αὐστρίας. Ὁ Φίσερος ἦτο ἀνακτιρρῆτος ἐκ τῶν μεγαλοφυεστέρων λογίων τῆς Γερμανίας, ἀπαρμόμιλος ὡς λογογράφος, ἀνεπέρβλητος ὡς αἰσθηματικὸς φιλόσοφος, ποιητὴς ἐκ τῶν χαριεστάτων καὶ ἐπικριτῆς τραχύτατος οὐ μόνον τῶν ἀλλοτρίων ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων πονημάτων. Γεννηθεὶς τῇ 30 Ἰουνίου 1807 ἐν Λουδβιξβούργῳ, ὁ Φίσερος ἐσπούδασε κατ' ἀρχὰς περὶ τὴν θεολογίαν ἐν τῷ ἱερατικῷ προντιστηρίῳ τοῦ Βλαούβερν καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Τυβίγγης, ὅπου διήκουσε τῶν μαθημάτων τοῦ κρατίστου τότε ἐν θεολογίᾳ Βάουρ. Ἄλλ' ὁ νεαρὸς φοιτητὴς ἔκλινε μᾶλλον πρὸς τὰ φιλοσοφικὰ ἢ θρησκευτικὰ μελετήματα, ἰδιαίτερον δὲ ροπήν ἐπὶ τὴν εὐπαθῆ καὶ εὐαίσθητον αὐτοῦ φαντασίαν ἔσχον τὰ συγγράμματα τοῦ Ἐγέλου φερόμενα τότε διὰ στόματος πάντων. Ὅθεν μετὰ λαμπρῆς διδακτορικῆς ἐξετάσεως, ὁ Φίσερος ἀποβέβηκε τὴν θεολογικὴν λειτουργίαν, ἐγένετο πρῶτον μὲν ὑφηγητὴς τῆς γερμανικῆς φιλολογίας καὶ αἰσθητικῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Τυβίγγης, εἶτα δὲ, τῷ 1837, ἔκτακτος καθηγητὴς καὶ τῷ 1844 τακτικὸς. Τῷ 1839 καὶ 1840 ἐπισκέψθη ὁ Φίσερος Ἰταλίαν καὶ Ἑλλάδα, ἔκτοτε δὲ χρονολογούνται αἱ ἐνθερμοὶ καὶ καλλιπεῖς ἐκείναι ἀπολύσεις του ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ὧν ἔναι ἐδημοσιεύθησαν ἄλλοτε μεταφρασεῖσαι εἰς τὰς στήλας τῆς τεργεσταίας Κλειόσθης. Ἐκ Τυβίγγης ὁ καθηγητὴς τῆς αἰσθητικῆς ἔνεκα λόγων πολιτικῶν ἀπήλθεν εἰς Ζυρίχην, ὅπου ἐπὶ δεκαετίαν διέτριψε διδάσκων ἐν τῷ πανεπιστημίῳ καὶ τῷ πολυτεχνεῖῳ τῆς πόλεως. Τῷ 1866 ἐπανακάμψατο εἰς τὴν προσφιλεῖ αὐτοῦ πατρίδα, ἀνέλαβε τὰ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Τυβίγγης παλαιὰ αὐτοῦ μαθήματα, διδάξας ἐκ διαλειμμάτων καὶ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Στουτγάρδης. Ὁ Φίσερος δὲν ἦτο μόνον αἰσθητικὸς φιλόσοφος, ἀλλὰ καὶ ποιητὴς καὶ δημοσιολόγος, ἀλλ' ἡ δόξα αὐτοῦ στριλλεῖται κυρίως ἐπὶ τῆς «Αἰσθητικῆς» του, δι' ἧς ἔτεμε νέας τρίβους εἰς τὴν θεωρητικὴν καὶ ἐμπειρικὴν μελέτην τοῦ λαοῦ. Ὁ ἀποθανὼν λόγιος ἔγραψε τοσοῦτον ἑναρμονίως τὴν γερμανικὴν, ὥστε ἐτιμᾶτο οὐ μόνον ὡς κράτιστος φιλόσοφος καὶ κορυφαῖος αἰσθητικὸς, ἀλλὰ καὶ ὡς γλαφυρώτατος πεζογράφος, τὸν ὅν οὐδεὶς ἐκ τῶν νῦν ζώντων λογίων Γερμανῶν θὰ ἦτο ἱκανὸς νὰ ἀναμετρηθῇ.

— Ἐκτὸς τῆς πριγκιπίσσης Δολγορούκη καὶ τῆς πριγκιπίσσης Πινιατέλλη, τὸ θεατρικὸν στάδιον ἠσπάθη ἑσχά-

τως και άλλη της ύψηλης αριστοκρατίας δέσποινά, η πριγκίπισσα Άννα Ρατίφ, ητις θα εμφανισθή κατά τον χειμώνα τούτου πρό του καινού εν Βερολίνο, υπό το ψευδώνυμο Βέρα Γαρασκούφ.

— Η εν Κιέλω συγκροτηθείσα διεθνής των αστρονόμων σύνοδος έληξεν. Το μεθεπόμενον έτος 1889 οι αστρονόμοι απέφασαν κατά πλειοψηφίαν να συνέλθωσιν εν Βρυξέλλαις.

— Κατά την προσεχθή χειμερινήν περίοδον επρόκειτο να αναδιασθῆ επί της σκηνής του 'Ωδείου εν Παρισίοις νέον δράμα του ακαδημαϊκού Φραγκίσκου Κοππὲ φέρων τον τίτλον «Le Justicier». Το δράμα τοῦτο εἶνε ιστορικόν, υπόκειται δὲ ἡ σκηνῇ ἐν Θράκη καὶ Βουλγαρία κατά τους μετὰ την πτώσιν του Βυζαντίου χρόνους. 'Αλλ' ὁ ποιητὴς μετὰ νεώτερον σκέψιν ἀπέσυρε τὸ ἔργον προτιθέμενος ἐν πολλοῖς να μετασκευάσῃ αὐτὸ χάριν τῆς ἀπὸ σκηνῆς διδασκαλίαις.

— 'Εν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ τῶν Βρυξέλλων, ἐν ᾧ ἐδιδάχθη κατὰ την παρελθούσαν θεατρικὴν περίοδον μετ' ἐξόχου ἐπιτυχίας ἡ Βαλκυρία του Βάγνερ, μελετᾶται ἤδη ὁ Σιγφρίδος, ἤτοι τὸ δεύτερον μέρος τῆς Τριλογίας τῶν Νίβελουγγεν.

— 'Ο Βέρδης προτιθεται να συνθέσῃ νέον μελόδραμα «Ρωμαῖον καὶ 'Ιουλιέτταν», ὅπως ἐκτελεσθῆ τῦτο κατὰ τὸ 1889, ἤτοι πενήκοντα ἔτη ἀπὸ τῆς παραστάσεως του πρώτου αὐτοῦ μελοδράματος.

— 'Η γηραιωτάτη ἡθοποιὸς του κόσμου 'Ελίζα Κίνλοκ ἀπέθανεν ἐν Φιλαδέλφει τῆς 'Αμερικῆς ἄγουσα τὸ 92 ἔτος.

— 'Η ἐκθεσίς τῶν δώρων, ἄτινα ἔλαβεν ἡ βασίλισσα Βικτωρία ἐπὶ τῷ ἰωβηλαίῳ αὐτῆς, ἤνευχθη ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν ἀνακτόρων του ἁγίου 'Ιακώβου ἀπὸ τῆς 12 ν. 7θρίου. Τὰ ἐπιβήματα πληροῦσι πένητες εὐρείας αἰθούσας. Μία τούτων περιέχει τὰ δῶρα τῶν ἰνδῶν ἡγεμόνων, ἑτέρα δὲ τὰ ὑπὸ εὐρωπαϊκῶν μεγαλειότητων καὶ ὑψηλοτέρων δωρηθέντα τῇ ἀνάσσει.

— 'Ο Σαρδῦ ἔγραψε νέον δράμα πεντάπρακτον ὑπὸ τον τίτλον «La Tosca», οὗ τὸ πρωτεῖον πρόσωπον ὑποκριθῆται ἡ Σάρα Βερνάρ. 'Η ὑπόθεσις ὑπόκειται ἐν 'Ρώμῃ ἐν ἔτει 1800 κατὰ τὰς μετὰ τὴν μάχην του Μαρέγκου ἡμέρας.

— 'Ο περικλής ιστορικός Μόμμσεν θέλει ἑορτάσει τὴν 30ην του προσεχῶς μηνὸς Νοεμβρίου συγχρόνως τὴν ἐβδομηκοστὴν ἐπέτειον τῆς γεννήσεως αὐτοῦ καὶ τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ του Βερολίνοφ καθηγησίας του. Πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς διπλῆς ταύτης ἐπέτειοῦ γίνονται προετοιμασίαι πολλαὶ ἐν τῷ κόσμῳ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς ἐπιστήμης. 'Ο Μόμμσεν τὸ ἔτος τοῦτο δὲν θέλει διδάξει ἐν τῷ πανεπιστημίῳ, μέλλων να ἀφιερωθῆ ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν συγγραφὴν του Γ' τόμου τῆς «Ιστορίας του ρωμαϊκοῦ πολιτικοῦ δικαίου» καὶ του Δ' τῆς «Ρωμαϊκῆς 'Ιστορίας», ἣτις εἶνε τὸ ἀγαθότερον αὐτοῦ ἔργον.

— Τὸ διεθνὲς σιδηροδρομικὸν συνέδριον ἤρξατο ἐν Μιλάνῳ. Παρακātηνται εἰς αὐτὸ ἀντιπρόσωποι ἐξ ὅλων τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν, πλὴν τῆς Γερμανίας. 'Η ἀπουσία ἀντιπροσώπων Γερμανῶν ἀποδίδεται εἰς τὴν κατάδηλον ὑπεροχὴν του γαλλικοῦ στοιχείου ἐν τῷ συνεδρίῳ καὶ εἰς τὴν φήμην διτι τόπος συνέδριου διὰ τὸ μετεπιὸν ἔτος 1889 θέλουσιν ὀρισθῆ ἡ Παρισίσι. 'Επ' εὐκαιρίαι του συνέδριου αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσιν διάφορους στατιστικὰς περὶ τῶν ἰταλικῶν σιδηροδρόμων. Μέχρι τέλους του 1886 ἡ 'Ιταλία ἐδαπάνησεν διὰ τους σιδηροδρόμους τῆς 3,126,139, 503 φρ. Τὸ ἰταλικὸν σιδηροδρομικὸν δικτυον ἔχει μῆκος 11,502 χιλιόμετρων ἐν ὄλῳ.

Διακεκριμένον Γερμανὸς ἑλληνοστῆς ἐπιστέλλει ἡμῖν ἐκ Μονάχου τὰ ἐπόμενα.

'Εν Μονάχῳ, 18 Σεπτεμβρίου. Ἐνεκα του ἀσυνήθους θερινοῦ καύσανος μαθηταὶ, διδάσκαλοι καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι περιέμενον ἐρέτος τὴν ἐναρξιν τῶν διακοπῶν μετὰ μείζονος πόθου ἢ ἄλλοτε. Εὐτυχῶς ὁ ὥρατος καιρὸς διήρκεσε καὶ τὸν Αὐγουστον καὶ Σεπτεμβριον, ὥστε ἡ ἐποχὴ τῶν διακοπῶν κατέστη ἀληθῆς ἀναψυχὴ ἀπὸ τῶν ὀχληρῶν του ἔτους ἐργασιῶν. Τὰ ἡμέτερα γυμνάσια κατὰ τους ἐπικρατούντας νόμους προσέβησαν καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν εἰς τὰ προγράμματὰ τῶν ἐπιστημονικῶν πραγματείαις. 'Ιδιαίτερας μνείας ἄξιον εἶναι τὸ πρόγραμμα του Μαξιμιλιανείου ἐν Μονάχῳ γυμνασίου περιέχον ἀξιόλογον μονογραφίαν του Γεωργίου Biedermann περὶ τῆς νήσου Κεφαλληνίας ἐν τῇ ἀρχαιότητι, ἐν ᾗ ὁ συγγραφεὺς δὲν καρποῦται μόνον τὰς

ἐργασίας του Riemann, Heldreich, Partsch, Τσιτσέλη, Λιδιεράτου καὶ ἄλλων, ἀλλὰ προσθέτει τὰ ἀποτελέσματα ἰδικῶν του ἐρευνῶν, ἃς ἐποιήσατο ἐπὶ τῆς νήσου τὸ ἔαρ του 1886. Τὸ βιβλίον κοσμεῖ χάρτης τῆς Κεφαλληνίας καὶ 24 σχεδιαγράμματα. Ἐπίσης ἀρχαιολογικὴ εἶναι καὶ ἡ ὑπόθεσις του προγράμματος ἐπέτερο ἐν Μονάχῳ γυμνασίου του Λουδοβικείου. Ἐν τούτῳ ὁ κ. Anton Mayerhofer δημοσιεύει διατριβὴν ἐπιγραφομένην «Ιστορικὰ καὶ τοπογραφικὰ μελετήματα περὶ τῆς ἀρχαίας Ρώμης». Τὸ ἔργον του εὐφυοῦς συγγραφέως εἶναι συνέχεια καὶ συμπλήρωσις του πρὶν ὑπ' αὐτοῦ δημοσιευθέντος καλλίστου βιβλίου «Αἱ γέφυραι ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ρώμῃ» (ἐν 'Ερλάγγῃ 1884). Ἐκ τῶν ἔξω του Μονάχου προγραμμάτων, τὰ ὁποία μέχρι τούδε ἠδυνήθη να ἴδῃ, μνημονεύει τὸ πρόγραμμα του γυμνασίου του Mannheim. 'Ο καθηγητὴς Egenolf, ἀριστος γνώστης τῶν ἀρχαίων 'Ελλ. γραμματικῶν, παρέχει ἐν τούτῳ εἰδήσεις τινὰς περὶ τεμαχίων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὀρθοέπειαν ἀναφερομένων, τὰ ὁποία θὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τὴν σειράν τῶν Ἑλληνῶν γραμματικῶν (Corpus Grammaticorum Graecorum). Τελεία καὶ ἀκριθῆς γνώσις τῶν περὶ ὀρθοπέπειας μερῶν τῆς Βυζαντινῆς φιλολογίας εἶναι, ὡς ἐν παρόδῳ εἰρήσῃω, σπουδαία καὶ διὰ τὸ νεωστὶ ὑπὸ του γνωστοῦ φιλέλληνοῦ E. Engel ἀνακινηθέν ζήτημα περὶ τῆς Ἑλληνικῆς προφορᾶς. Τὸ προετοιμημένον Corpus Grammaticorum Graecorum, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελέσῃ τρόπον τινα ἀντίστοιχον του ὑπὸ του Keil ἐκδομένου Corpus Grammaticorum Latinorum, παρασκευάζεται ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ὑπὸ του Egenolf, Uhlig, Cohn, R. Schoell καὶ ἄλλων καὶ θὰ ἐκδοθῇ ὡς ἐκείνω παρὰ του Teubner. Τουτουτρόπως πανταχόθεν καταβάλλεται κόπος, ὅπως τὰ διεσπαρμένα καὶ πολλὰκίς σύγχυτον προβερύοντα μέρη τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ἀρχαίας φιλολογίας συνενωθῶσιν εἰς συλλογὰς εὐσυνόπτους καὶ κριτικῶς ἐπιεξεργασμένας. Πλὴν τῶν δύο μνημονευθέντων σειρῶν θὰ δημοσιευθῇ καὶ ἐν σῶμα τῶν Λατινῶν γλωσσολόγων ὑπὸ του καθηγητοῦ Goetz τῆς συμπράξει του καθηγητοῦ Krumbacher, ἀναλαβόντος τὴν ἐκδοσιν τῶν διπλῶν γλωσσῶν («Ἑρμηνευμάτων») του Ψευδοδοσιθέου. Τέλος παρασκευάζεται δραστηριὰ ὑπὸ του Crusius τὸ ἦδον ἐν τῇ Ἔστια (Δελτίον ἀρ. 537) μνημονευθὲν σῶμα τῶν Ἑλλήνων παροιμιολόγων. Οἱ ἐκδοταὶ τῶν ἐκτεταμένων τούτων καὶ ἔρυναν πλείστον χειρογράφων ἀπαιτούμενων ἔργων δὲν εἶναι ἄξιοι φθόνου· ἀλλὰ τὸ κέρδος, τὸ ὁποῖον θὰ προκύβῃ ἐξ αὐτῶν, θὰ γονιμοποιήσῃ ἐπὶ πολλὸν καιρὸν τους διαφόρους κλάδους τῆς φιλολογίας.

Μετὰ του σημερινοῦ φύλλου τῆς Ἔστιας ἀποστέλλεται εἰς τους συνδρομητὰς αὐτῆς ἀγγελία περὶ ἐκδόσεως Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης, ἣτοι περιοδικοῦ δημοσιεύματος, ὅπερ εἰς τομίδα ἐκδιδόμενον, θέλει περιλαμβάνει ἐργα ἀξιολογώστα διὰ τὴν φιλολογικὴν ἢ ἠθικὴν αὐτῶν ἄξιαν, κυρίως δὲ τοιαῦτα ἔθνηκα χαρακτῆρα ἔχοντα ἐκ τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς φιλολογίας. Καὶ ἀνεκδοτὰ ἔργα δοκιμῶν Ἑλλήνων συγγραφέων θέλουσιν περιληφθῆ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βιβλιοθήκῃ καὶ ἐκ τῆς ξένης φιλολογίας πᾶν ἄτι ἀριστον παρήγαγον τὰ μεγάλα πνεύματα.

Τὴν ἐκδοσιν του ἔργου ἀνέλαθεν ὁ κ. Γουλιέλμος Μπάρτ, ὁρῶσας τὴν τιμὴν αὐτοῦ λίαν εὐνοῦν. Ἔσται δὲ χρησιμώτατον ἀπόκτημα, καὶ ὡς τοιοῦτον κρίνομεν αὐτὸ πάσης συνστάσεως καὶ ὑποστηρίξεως ἄξιον.

— Δαπάναις του ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἀπερασίσθη ἡ ἀναστήλωσις του Λέοντος τῆς Χαιρωνείας, πρὸς δὲ τούτο παρακλήθη ὁ ἀρχιτέκτων καὶ διευθυντὴς τῆς γερμανικῆς σχολῆς κ. Δαιρπελὶδ να ὑποδείξῃ τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας.

— Ὑπὸ του κ. Π. Καββαδία, γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, ἐξεδόθησαν ἤδη δύο τεύχη του καταλόγου πάντων τῶν ἀρχαίων εὐρημάτων, τῶν ἀποκειμένων ἐν τοῖς μνησίοις ἡμῶν.

— Ἀπερασίσθη, ὅπως διὰ τοίχου καὶ ὑπερῆν αὐτοῦ κηκλίδων περιφραγθῆ κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ Ἀκροπόλεως καὶ πλάγιως ἐκατέρωθεν μέχρι τῶν ὑπερωρεῶν του βράχου τῆς Ἀκροπόλεως ἅπας ὁ χώρος, ὁ περιλαμβάνων τὸ θέατρον Ἡρώδου του Ἀττικοῦ, τὸ Ἀσκληπιεῖον καὶ τὸ θέατρον του Διονύσου, ἐγερέθη δὲ κορυφὸν καὶ μόνιμον φυλακεῖον διὰ τὴν φρούρησιν τῶν ἐν τῷ περιφραγθῆσμένῳ τούτῳ χώρῳ ἀρχειοφύλων.

— Ἐκ τῶν Καταστημάτων Ἀνίστη Κωνσταντινίδου ἐξεδόθη καὶ τὸ 17ον τεύχος (τρ. Β') του Corpus Juris Civilis ὑπὸ 'Ηλία Διαιοκποῦλου. Περιέχει τὰ περὶ δουλειῶν καὶ τὰ του Ἀκροπόλιον νόμων. Τιμᾶται ἔρ. 1.

— Ἀπὸ του προσεχῶς Σαββάτου ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐκδοσις του «Ρωμῶν», τῆς δημοφιλοῦς ἐφημερίδος του κ. Γ. Σουρῆ.

Περὶ τὸ τέλος δὲ του ἐπιόντος Ὀκτωβρίου θέλουσιν ἐκδοθῆ καὶ οἱ προαγγελθέντες δύο τόμοι τῶν ποιημάτων του κ. Σουρῆ, ὁ δὲ δεύτερος τόμος θέλει περιέχει τὸν Δὸν Ζουάν, ἔκδοσιν ἐκ 2,000 στίχων καὶ τινα ἄνεκδοτα ποιήματα. Ἐμμετρον του ποιητοῦ αὐτοβιογραφίαν, εὐμενῶς παραφρασεῖσαν ἡμῖν, θέλομεν δημοσιεύσει εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς Ἔστιας.

NEA BIBLIA

Ἑρμητικὰ ποιήματα κατὰ τὴν Φροβελιανὴν μέθοδον διὰ τὰς οἰκογενείας, διὰ τους νηπιακοὺς κηπουσ καὶ διὰ τὰ μαθητὰ τῆς Γυμναστικῆς ὑπὸ Αἰκατερίνης Λασκαρίδου. Πόησις καὶ μουσικὴ Ἀλεξ. Κατακουζηνοῦ. Μέρος Α'. Ἄσματα καὶ ποιήματα νηπιῶν. Α' τεύχος. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τῶν Καταστημάτων Ἀνίστη Κωνσταντινίδου. 1887. 8ον, σελ. 18'—32. Τιμᾶται δραχ. 1,25.

Ὀδὸς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου περιλαμβάνων τὰ μαθητὰ του Β' σχολικοῦ ἔτους, ὑπὸ Μιλ. Γ. Βρατσάνου, Δ. Φ καὶ πρώην Διευθυντοῦ του Διδασκαλείου Ἀθηνῶν. Περιεχόμενα τοῦ Β' τεύχους. Τὸ ἀναγνωστικὸν βιβλίον τῆς Β' τάξεως.— Ἡ πραγματογραφία.— Ἡ ἀριθμητικὴ.— Ἡ ἀνάγνωσις καὶ γραφή.— Ἡ κаллиγραφία καὶ παράρτημα περὶ του δημοτικοῦ σχολείου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ του τυπογραφείου Σ. Κ. Βλαστοῦ. Ὀδὸς Ἐρμού, 63. 1887. 8ον, σελ. 184. Τιμᾶται δραχ. 4.

Περὶ τῆς κληρονομικῆς διαδοχῆς εἰς τὴν περιουσίαν τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν. Μελέτῃ ἐπιανεβείσας ἐν τῷ δευτέρῳ Σχολεῖῳ διαγωνίσματα τῆς νομικῆς σχολῆς, ὑπὸ Δαμιανῶ Βορέ, ὑφηγητοῦ καὶ δικηγόρου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ του τυπογραφείου Ἀλεξάνδρου Παπαγεωργίου, ὁδὸς Ὀφθαλματρείου, παρὰ τὸν ἅγιον Γεώργιον. 1887. 8ον, σελ. 119. Τιμᾶται ἔρ. 3.

Ὁ Ἑλλικῶν, ἤτοι συλλογὴ ποιημάτων καὶ ἰσμάτων ὑπὸ Α. Ζ. Κοκκινακῆ. Ἐν Ἀθήναις, Σ. Κ. Βλαστός, ἐκδότης, ὁδὸς Ἐρμού, 63. 16ον. σελ. 1-176. Τιμᾶται δραχ. 1,25.

Οἱ ἠλεκτροχημικαὶ τηλεγραφοὶ Βονέλλη καὶ Κασσέλλη. Φυλλάδιον Α'. Ὁ τυποτηλέγραφος του Βονέλλη. Ἐν Κερκυρά, ἐκ του τυπογραφείου «ὁ Κοραῆς» Ι. Νυχαριῶ. 1887. 16ον. σελ. 14.

Ἀρμονία καὶ μελωδία, ἤτοι μουσικαὶ μελέται μετὰ τεχνικρτικῆς ἀναλύσεως διαφόρων μελοδραμάτων ὑπὸ Πάαν. Φουστάνου, ἱατροῦ. Σύρος, τύποις Ρ. Πρίντζη, 1887. 16ον. σελ. 18'-83. Τιμᾶται δραχ. 3.

Λόγος ἀπαγγελθεὶς τῇ 14 'Ιουνίου 1887 ἐν τῷ ἐν Ἀθηναῖς ναῷ του Ἁγίου Σπυριδωνος, τελουμένου του ἐπετείου κημοσόνου ὑπὲρ του μακαρίτου ἱδρυτοῦ τῆς Πετρισιου Σχολῆς Στάμου Πετρίτσι, ὑπὸ Σπυριδ. Α. Σπρεμέτῃ καθηγητοῦ. Ἐν Κεφαλληνίᾳ, τύποις Προδῶν. 1887 8ον, σελ. 7.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῇ, 25 Σεπτεμβρίου

σκηνῶν, ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς τους ἔχοντας ἀνάγκην ἐκ τῶν κατοίκων.

— Ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων κ. Ν. Καζάνης θέλει συντάξει χάρτην τῆς πόλεως μετὰ τὰ νέα ὀνόματα τῶν ὁδῶν, ὃν θέλει ἀναρτήσῃ ἐν τῷ καταστήματι του ταχυδρομείου, θέλει δὲ ὑποβάλει εἰς ἐξετάσεις καὶ τους ταχυδρομικοὺς διανομῆς καὶ γραμματικομοστὰς ὡς πρὸς τὰς ὀνομασίας τῶν ὁδῶν. Ἄλλὰ συγχρόνως θέλει ἐκδῶσει καὶ διάταξιν, καθ' ἣν ὁδὸν ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν του λοιποῦ να ἐπιτίθεται τὸ ὄνομα τῆς ὁδοῦ, ἐρ' ἦς κεῖται ἡ οἰκία του πρὸς ὃν διευθύνεται ἡ ἐπιστολὴ, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῆς.

— Συνοστᾶται παρὰ τῷ σχολεῖῳ τῶν Βιομηχανῶν Τεχνῶν, ὑπὸ τὴν διευθύνσιν καὶ τὴν ἐπιτελείαν του διευθυντοῦ αὐτοῦ, τάτις τηλεγραφικῶν μαθημάτων ὀριζομένης τῆς διαρκείας αὐτῆς ἐπὶ ἐν σχολικὸν ἔτος, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 15 Ὀκτωβρίου, ἀνατίθεται δὲ ἡ διδασκαλία τῶν ἐν αὐτῇ μαθημάτων εἰς τους κκ. Δ. Ἀθαντινὸν, Εὐθ. Καζάνου καὶ Δ. Σμετίλον, ὑποδιευθυντὰς τηλεγραφητὰς καὶ τὸν κ. Κ. Μαρίνον ὑποδιευθυντὴν παρὰ τῇ γενικῇ διευθ. σει τῶν ταχυδρομείων.

— Διατάχθη ὀριστικῶς ἡ κατεδάφισις του θεάτρου τῶν Ὀλυμπίων. Τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν διέταξε τὴν ἐπὶ του ἱερούματος τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐκθέσεως ἐπιτροπὴν ὅπως κορηγήσῃ ὅσα χρήματα λάβῃ ἀνάγκην ὁ κ. Γεννάδιος διὰ τὴν φύτευσιν ὁλου του περὶ τὸ Ζάππειον χώρου. Ἀπὸ τῆς ἐργασίως δὲ ἐβδομάδος ἄρχονται καὶ αἱ ἐργασίαι τῆς φύτευσεως.

— Ἀρίκτο ἐναυθα ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Λεμαίτρ.

— Αἱ πρὸς κατάστρωσιν του σχεδιογράφματος του ἀπὸ Μύλων εἰς Τρίπολιν σιδηροδρόμου ἐργασίαι ἐξακολουθοῦσι, ἀνεχώρησε δ' εἰς Μύλους ὁ ἀρχηγὸς τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς κ. Γκοτλάν, ὅπως ἐπιστάτησῃ εἰς τὴν ὀριστικὴν διακαίνωσιν τῶν θύσεων, ἐρ' ὢν θὰ στρωθῶσιν αἱ σιδηρᾶί γραμμαί.

— Ἐγένετο ἐν Πάτρας Ἐναρτίς τῶν ἐργασιῶν πρὸς κατασκευὴν του σιδηροδρόμου Πύργου—Πατρῶν καὶ προσεχῶς ἄρχονται αἱ ἐργασίαι καὶ ἐν Πύργῳ.

— Ὁ ναυπηγὸς κ. Βίμπος ἀποστέλλεται εἰς Γαλλίαν, ὅπως μετὰ του ἐκ τῶν τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς κ. Δουπὸν ἐπιστάτησῃ εἰς τὴν ναυπήγησιν τῶν εἰς τὰ ναυπηγεῖα τῶν Forges et Chantiers παραγγελθέντων τριῶν θωρηκτῶν πλοίων.

— Οἱ διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Κούτρας κατηγορούμενοι ἀξιωματικοὶ, οἱ δικασθέντες ὑπὸ του στρατοδικείου τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ἠθωώθησαν πάντες πλὴν του λοχαγῶ Σκληθωνίουτου καταδικασθέντος εἰς διετὴ φυλάκισιν.

— Ἀρίκοντο ἐναυθα, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως προερχόμενοι, 116 Οὐγγῆροι περιηγηταί, ὅτινες πρὸ μηνὸς ἀναχωρήσαντες ἐκ Φιουμῆς ἐπισκέψθησαν τους πλείστους λιμένας τῆς μεσογείου καὶ του Εὐξεινου πόντου. Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει διέτριψαν, χάριν ἐπισκέψεως τῶν ἀρχαίων μνημείων, μίαν μόνον ἡμέραν, εἶτα δὲ ἀπῆλθον κατ' εὐθείαν εἰς Φιουμῆν.

— Εἰς τὸ Πρακτικὸν Δύκειον προσετέθη μία ἐπι τάξις, ὀδῶς αὐτῇ, ἣτις θὰ χρησιμεύῃ διὰ τὴν πρακτικὴν ἄσκησιν τῶν διὰ τὴν σχολὴν τῶν Εὐεελπίδων, τῶν δοκιμῶν του ναυτικοῦ καὶ τὴν σχολὴν τῶν βιομηχανῶν τεχνῶν προωρισμένων νέων.

Table with 3 columns: Name, Amount, Unit. Title: 44η κλήρωσις του λαχειοφόρου Δανείου τῆς Ἐθν. Τραπέζης

Ἐκτός τῶν ἑνω μετὰ λαγῶν ἐξαχθεῖσῶν ὁμολογιῶν ἐκλήρωθησαν καὶ 689 ὁμολογίαι του ἴδιου δανείου, ἐξαργυρωταί εἰς τὸ ἐκ φρ. 400 κεφάλαιον ἐκάστης, ὧν οἱ ἀριθμοὶ δημοσιευθῶσιν ἐν ἰδίῳ πῖνακι.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Γ. Κ. Ὁδησόν. Ἐλήφθησαν, παρεδόθησαν δὲ τὰ ἀνήκοντα τῇ «Δ. τ. Π.» Σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰς ἐνεργεῖς φροντίδας. Ἀπαντῶμεν καὶ ἰδιαίτερος. — κ. Ν. Ν. Π. Κωνσταντινούπολι. Ἀπεστάλησαν ἐκ νέου πάντα. — κ. Σ. Ρ. Βράβλιαν. Τὰ δύο δελτία εἰσὶν ἀτυχῶς ἐξηντηθέντα. Ἀπεστάλη ἀντίτυπον ἀγγελίας. Οἱ μονογενεῖς, καὶ ζῶντες τοῦ πατρὸς, δὲν στρατολογοῦνται ἢ μόνον ἐν ἐπιστρατεύσει. — κ. Ι. Φ. Σύρον. Ἐλήφθησαν τὰ ἀντίτυπα, καὶ θέλομεν συμμορφωθῆ τῇ παραγγελίᾳ σας. Ὡς πρὸς τὸ ἄβρον, παρακαλοῦμεν εἰ δυνατόν νὰ ἴδωμεν πρῶτον τὸ χειρόγραφον. Οὐχ ἤττον εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν φιλικὴν προσφορὰν. — κ. Ζ' Μάλιστα, ἀληθὲς εἶνε. Καὶ ὅμως δὲν παραβάλλεται πρὸς τὴν γονιμότητά τοῦ Ἰσπανοῦ Λόπες δὲ Βέγα. Τὰ δραματικὰ ἔργα αὐτοῦ ἀνέρχονται εἰς δύο χιλιάδας διακόσια! Μετὰ τούτης ευκολίας ἔγραψεν, ὥστε εἰς 24 ὥρας αἱ κωμῆδαι αὐτοῦ ἐγράφεοντο καὶ παρεδίδοντο πρὸς μελέτην εἰς τοὺς ἡθοποιούς. Ἀγγλὲς τις ὑπελόγησεν ὅτι τὰ ἔργα τοῦ Ἰσπανοῦ δραματικοῦ περιέχουσιν ἐν συνόλῳ 21,316,000 γραμμὰς!! — Κυρία Ε. Δ.-Ζ. Ὁδησόν. Ἀπεστάλησαν ταχυδρομικῶς. — κ. Ι. Κ. Τζ. Καθάλλαν. Ἐλήφθησαν, ἐπληρώθη δ' ἡ συνδρομὴ εἰς Γαληρόν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς εὐμενεῖς φροντίδας. — κ. Φ. Α. Γ. Νάϊον. Δραχ. 12 προπληρωτέαι. — κ. Ι. Π. Π. Πλωμάριον. Ἐκαστος τόμος τιμᾶται δραχ. 5 καὶ μετὰ ταχυδρομικῶν 5,60. Οἱ ζητούμενοι ὑπάρχουσιν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Ἐστίας». Ἡ συμπλήρωσις τοῦ λεξικοῦ δὲν εἶνε δυνατὴ ἀτυχῶς, διότι τόμοι αὐτοῦ χωριστὰ δὲν πωλοῦνται. — κ. Α. Σ. Βέρναν. Διὰ τοῦ αὐστριακοῦ τῆς ἑβδομάδος ταύτης ἀπεστειλαμεν πάντα τὰ ζητηθέντα, ταχυδρομικῶς δὲ τὴν φορτωτικὴν. Φροντίσαμεν, παρακαλοῦμεν, τὴν παραλαβὴν τοῦ κιβωτίου. — κ. Μ. Α. Β. Γαλάζιον. Ἐλήφθησαν. Καὶ ἐν τοῖς ἐνταῦθα γυμνασίοις τὸ αὐτὸ ἐγχειρίδιον γενικῆς ἱστορίας διδάσκεται. — Τακτικῶ ἀγαγνώστη. Δύνασθε νὰ ἀνακωγομένης τὰ ἀποσθεσθέντα γράμματα παλαιοῦ χειρογράφου, ἐπιχρίοντες τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ δι' ὑδροβειούχου ἀμμωνίας. — κ. Α. Ε. Καθάλλαν. Τὰς ζητηθείσας πληροφορίας μετὰ δειγμάτων τοῦ προθέντος διεδιδάσαμεν ὑμῖν ταχυδρομικῶς. — κ. Δ. Α. Δ. Ἀργυστόλιον. Ἐλήφθη. Πλείστας εὐχαριστίας διὰ τὰς φιλικὰς φροντίδας. — Κυρία Ε. Ν. Γ. Καλάμας. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. — κ. Δ. Κ. Γ. Θεσσαλονίκην. Ἐλήφθησαν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰς φιλικὰς φροντίδας. — κ. Ι. Α. Γκ. Πάτρας. Ἐλήφθησαν, συμμορφωθέντες δὲ τῇ παραγγελίᾳ σας. — κ. Σ. Θ. Πάτρας. Ἐχει καλῶς. — κ. Κ. Κ. Μόναχον. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. — Φιλίστορι. Οὐχί, ἀλλὰ περὶ τῆς βασιλείσσης Ἐλισάβετ λέγεται ὅτι ἔγρονθοκόπει τὰς κυρίας τῆς τιμῆς. — Φίλω Μ'. Σὰς λυπούμεθα. Ὁ Βολταίρος εἶπε· Qui n' a pas l' esprit de son âge — de son âge a tout le malheur. — κ. Δ. Π. Πᾶσα προσωπικὴ προσβολὴ ἐν τῷ ἀγγλικῷ κοινοβουλίῳ εἶνε ἀδύνατος, κυρίως ἐνεκα τῆς καλῆς ἀγωγῆς τῶν συζητούντων καὶ τῶν διὰ μακρὰς παραδόσεως καθιερωθέντων ἐν τῇ χώρᾳ εὐπρεπῶν κοινοβουλευτικῶν ἡθῶν. Ἀλλὰ συντελεῖ καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ λατῶν ὑποχρεοῦται νὰ ἀπευθύνεται πάντοτε πρὸς τὸν πρόεδρον (the speaker), καὶ νὰ μὴ καλῆ οὐδέποτε οὐδένα συνάδελφόν του ὀνομαστί. «Κύριε, λέγει ὁ λατῶν πρὸς τὸν πρόεδρον, ὁ ἐντιμος ἐκ Ν. βουλευτῆς (the honorable member for N. με ἔρωτᾷ ἐὰν κτλ.» ἢ «Κύριε, ὁ εὐγενὴς λόρδος καὶ βουλευτῆς ἐκ Ν. πλανᾷται κτλ.» Ἡ αἴθουσα τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων εἶνε μικρὰ καὶ ὀρθογώνιος· τὰ δύο κόμματα κάθηται ἀπέναντι ἀλλήλων. Βῆμα δὲν ὑπάρχει· ὁ ρήτωρ προβαίνει πρὸς τὴν τράπεζαν, πρὸ τῆς ὁποίας κάθηται ὁ σπῆκερ, καὶ μένει πρὸς τὸ μέρος τοῦ κόμματος εἰς ὃ ἀνήκει, στρέφων πρὸς τοὺς συναδέλφους του τὰ νῦτα. Δὲν ἀποστεινεται εἰς τὴν Βουλήν, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἀντιπάλους του.

ΑΓΓΕΛΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

ΔΥΡΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ, Δραχ. 4.— Μετὰ ταχυδρ. 4.50
ΔΑΜΑΡΤΙΝΟΥ ΠΟΙΗΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ, μεταφρασθεῖσαι κατ' ἐκλογὴν ἐμμέτρως. Δρ. 3. Μετὰ ταχυδρ. 3.20.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν καταστημάτων ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ. 1887—1067

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ὑπὸ Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΔΟΥ

Καλύμματα τοῦ συγγράμματος τούτου, καλλιτεχνικώτατα κατασκευασθέντα ἐν Γερμανίᾳ, μὲ λαμπρὸν πολυχρῶμον καὶ ἐπίχρυσον ἐξώφυλλον, φέρον ἀρχαιοπρεπῆ παράστασιν τῆς Μούσης τῆς Ἱστορίας, κατὰ τὴν παρατιθεμένην ἐν μικρογραφίᾳ ἀπεικόνισιν, πωλοῦνται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἐστίας».

Τιμᾶται ἕκαστον δραχ. 2,50 διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι συνδρομητὰς καὶ φρ. ἀργυρὰ 2,50 διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς ζητοῦντες τιαυτὰ ἐπιβαρύνονται καὶ μὲ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, δραχμὴν μίαν διὰ τὰ πέντε καλύμματα τῶν 5 τόμων.

Ἐκαστον σῶμα τῆς Ἱστορίας τιμᾶται ἀπὸ τὸν μὲν δραχ. 40 ἐν Ἀθήναις, δρ. 45 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ φρ. χρυσᾷ 50 ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Δεδεμένον δὲ λαμπρῶς πωλεῖται ἀντὶ δραχ. 60 ἐν Ἀθήναις, δραχ. 70 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ φρ. χρυσᾷ 70 ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγμιαίως.
Ἐπὶ χάρτου ἀγγλικικοῦ διαφανοῦς Δ' ποίδη. δρ. 2,50 τὰ 100.
" " " " Β' " " " 2.—
Κατασκευάζονται σφραγίδες ἐξ ἐλαστικοῦ παντὸς εἶδους.
Ἀντιπρόσωποι τῆς Société Parisienne Βιέννης, ἐκτελοῦσιν ἐλατογραφικὰς εἰκόνας ἐπὶ μόνῃ τῇ ἀποστολῇ φωτῶν γραφίας.